

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

„Revoluția din Octombrie este o expresie strălucită, puternică, a colosalei energii populare acumulate timp de veacuri, care își iradiază forța pentru veacuri.”

(din raportul prezentat de L. M. Kaganovici la ședința solemnă de la Moscova din 6 noiembrie 1955)

Ședința solemnă de la Moscova cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS trans-

mite:
In ajunul sărbătorii întregului popor — cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, capitala Uniunii Sovietice — Moscova — este învestită în roșu și strălucite de mii de lumini. Fațadele clădirilor publice sînt pavate cu portretele lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, ale conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și guvernului sovietic, cu panouri cuprinzînd chemările Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții.

In seara zilei de 6 noiembrie a avut loc la Teatrul Mare al U.R.S.S. ședința solemnă a Sovietului de deputați ai oamenilor muncii din Moscova împreună cu reprezentanți ai organizațiilor de partid, obștești și ai Armatei Sovietice, consacrată sărbătoririi celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții din Octombrie.

Frontispiciul teatrului este împodobit cu 16 steaguri roșii și cu stemele republicilor unionale — simbolul prieteniei indestructibile a popoarelor U.R.S.S. In sală, deasupra parterului și lojelor sînt întinse pinze roșii pe care sînt scrise chemările cu prilejul sărbătoririi. Pe fundalul imensei scene, în cadrul de steaguri, se văd portretele întemeietorului primului stat socialist din lume — V. I. Lenin, și continuatorului operei sale — I. V. Stalin. Pe ambele părți strălucesc effrele anilor 1917 și 1955. Chemarea „Trăiască cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!” strălucete în litere de aur.

In sala teatrului sînt prezenți muncitori fruntași din întreprinderile și de pe șantierele din Moscova, reprezentanți ai intelctualității, ai organizațiilor de partid sovietice și obștești, miniștri, deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. și ai Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., ostași ai Armatei Sovietice și oaspeți din străinătate. In loje se

afli seții unor ambasade și legații acreditați la Moscova.

Asistența salută cu aplauze furtunoase, prelungite apariția în prezidiu a lui N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, K. E. Vorosilov, A. B. Aristov, P. N. Pospelov, D. T. Șepilov.

Ședința a fost deschisă de M. A. Iasnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului Moscova.

Raportul cu privire la cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții din Octombrie a fost prezentat de L. M. Kaganovici, membru al Prezidiului Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care a fost primit cu căldură de asistență.

După ședința solemnă a avut loc un mare concert la care și-au dat concursul artiștii de la teatrele din Moscova și din alte orașe.

Adunarea festivă din Capitală consacrată celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Duminică după amiază a avut loc la Teatrul de Operă și Balet din Capitală adunarea festivă consacrată celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Adunarea a fost organizată de Comitetul orașenesc București al Partidului Muncitoresc Român și statul popular al Capitalăi.

Sala, împodobită sărbătorește, este ferice luminată. Pe fundalul scenei, drapată în roșu, se află un mare medalion înfățișînd pe Lenin și Stalin.

Participanții, în picioare, salută cu aplauze puternice sosirea conducătorilor partidului și guvernului.

In prezidiul adunării iau loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, A. A. Episcop, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, I. Chișinevski, acad. M. B. Mitin, redactorul șef al ziarului „Pentru pace trinită, pentru democrație populară”, Gh. Apostol, Al. Moghioros, E. Bodnăraș, M. Constantinescu, C. Pirvulescu, B. Borilă, acad. prof. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, N. Ceaușescu, D. Coliș, general colonel Al. Drăghici, J. Fizek, colonel P. P. Voronin, atașatul militar al Uniunii Sovietice la București, S. Bughici, D. Petrescu, Al. Birlădeanu, Constanta Grădian, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan, St. Voitec, general locotenent I. Tutoveanu, Th. Iordăchescu, prof. ing. Șt. Bălan, acad. I. Murghulescu, Fl. Dănilache, V. Cristache, C. Fulger, acad. S. Stoilov, Stela Enescu, Aurel Mihale, Valeria Matei, muncitoare

fruntașă la F.R.B., Ștefan Mihai, muncitor fruntaș la Complexul C.F.R. Grivița Roșie, Maria Fanache, președinta gospodăriei agricole colective Rosei, regiunea București.

La adunare iau parte membri ai C.C. al P.M.R., ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, înalți demnitari de stat, cunoscuți oameni de știință, artiști literatură, activiști de partid și ai organizațiilor obștești, militari ai Forțelor Armate, reprezentanți ai presei române și străine, fruntași în producție din întreprinderile Capitalăi.

In loji au luat loc membri ai corpului diplomatic: ambasadorii extraordinari și plenipotențieri ai R.P.D. Coreene — Den Em, R. D. Germane — W. Eggerath, R. P. Ungar — L. Pataki, R. P. Bulgaria — S. Pavlov, R. Cehoslovace — J. Sedivy, R.P.F. Iugoslavia — N. Vujanovici, R. P. Albania — M. Lako, R. P. Chineze — Ke Bo-nian, R. P. Polone — J. Izdyorky; A. Parodi, însărcinatul cu afaceri al Elveției, J. Medoro Delino, însărcinat cu afaceri ad-interim al Argentinei, Salah Saber, însărcinat cu afaceri ad-interim al Egiptului, Matti Pyysko, însărcinat cu afaceri ad-interim al Finlandei și alți membri ai corpului diplomatic.

Sînt înalte imnurile de stat ale R.P.R. și U.R.S.S.

Adunarea a fost deschisă de prof. ing. Șt. Bălan, președintele comitetului executiv al statului popular al Capitalăi.

A luat cuvîntul tov. Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului

de Miniștri, care a vorbit despre cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Participanții la adunare au manifestat cu entuziasm pentru marea Uniune Sovietică, care a deschis omenirii drumul spre socialism, pentru gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice. Ei și-au exprimat atașamentul de neclintit față de Partidul Muncitoresc Român, conducătorul și organizatorul construcției socialiste în țara noastră, hotărîrea de a munci pentru victoria socialismului în Republica Populară Română. Cei prezenți au manifestat cu căldură pentru pace în întreaga lume, pentru prietenie și colaborare între toate popoarele.

Tov. V. Cristache, prim secretar al Comitetului regional București al P.M.R., a dat apoi citire mesajului, de salut adresat de participanții la adunare, C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

In încheierea adunării a avut loc un concert festiv la care și-au dat concursul artiștii sovietici: soprana Goar Gasparian, artistă a poporului din R.S.S. Armeană, pianist Iakov Zak, solist al Filarmonicii de Stat din Moscova, și violonistul Igor Oistrach, precum și artistul popular Petre Ștefănescu Goangă, Ion Dacian, artist emerit, Irinel Lici și Gabriel Popescu, solisti ai Teatrului de Operă și Balet și soprana Blanche Adelstein.

Concertul s-a bucurat de un mare succes. (Agerpres)

Raportul tovarășului L. M. Kaganovici

Tovarăși,

Se poate spune fără a exagera că în istoria mondială nu a existat un eveniment mai important pentru destinele omenirii ca Revoluția din Octombrie. Niciodată lupta de clasă nu a luat un caracter atît de profund, iar valurile acestei lupte nu s-au ridicat niciodată la un nivel atît de înalt ca în octombrie 1917.

In revoluțiile burghize masele populare, cu ale căror mîini și cu al căror sînge se înfăptuiau aceste revoluții, aveau puțin de cîștigat de pe urma lor. O formă de exploatare înlocuia pe alta dar exploatarea înșiși rămînea, pentru că rămînea neîndrăgita proprietatea privată exploatarea asupra uneltelor și mijloacelor de producție.

Pentru a nimici exploatarea nu este suficient să înțelegi că ea nu este echilibrată, nu este suficient să protestezi împotriva ei, nu este suficient să întocmești planuri de transformare socialistă a societății, așa cum făceau marii socialiști utopiști. Trebuie smulșă rădăcina exploatarei.

Toamă de aceea marii Marx și Engels au subliniat că pentru comuniști „nu este vorba de o schimbare a proprietății private, ci de nimicirea ei, nu este vorba de estomparea contradicțiilor de clasă, ci de nimicirea claselor, nu este vorba de îmbunătățirea societății existente, ci de întemeierea unei societăți noi”.

Astăzi, în ziua celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, noi comuniștii și întregul popor sovietic sîntem mîndri de faptul că am îndeplinit cu cînte această învîntură a marilor dascăli ai proletariului — Marx și Engels. (Aplauze)

Sub conducerea Partidului Bolșevic, a genialului lui conducător, Lenin, proletariatul și țărînimia muncitoare au nimicit proprietatea moșierească și capitalistă și statul respectiv, au cucerit puterea sovietică, au transformat societatea pe o bază principial nouă și au construit cu succes socialismul în țara noastră. Experiența de 38 de ani a poporului sovietic de multe milioane a demonstrat în practică superioritatea proprietății obștești, socialiste față de cea capitalistă care este perimată din punct de vedere istoric.

De zeci și de sute de ori, milioane de înrobiiți au încercat să răstoarne pe exploatare, dar au suferit înfrîngerii. Istoria cu noaste răscopale ale sclavilor și plebeilor în lumea antică, răscoală țărănești și alte mișcări revoluționare, dar toate acestea suferau înfrîngerii, singele curgea pirale, ele n-au fost însă înucununate de victorie. Soarta grea, bezna, rălmăneau, suferințele poporului continuau, dar izbăvirea din sclavie nu se obținea, puterea rămînea în mîinile clasei exploatare.

Cauza principală a acestor înfrîngerii conștina în faptul că oamenii muncii nu au avut o adevărată și puternică forță de clasă în conducerea mișcării revoluționare.

Nu mai atunci cînd pe arena istoriei a apărut proletariatul industrial — clasa cea mai aspră și mai exploatăată dar totodată cea mai strîns unită și revoluționară a societății moderne — mișcarea revoluționară a oamenilor muncii a căpătat în proletariet o adevărată forță conducătoare care unește și duce după sine păturile împărțite și înapoiate ale populației exploatare.

Anul acesta cînd popoarele Uniunii Sovietice sărbătoresc cea de a 50-a glorioasă aniversare a revoluției ruse din 1905, care a fost „repeliția generală” a Revoluției din Octombrie, este deosebit de necesar să se sublinieze uriașă însemnătate a învînturii marxist-leniniste despre hegemonia proletariului.

Marele merit al dascălilor clasei muncitoare, Marx, Engels, Lenin, Stalin, și al partidului comunistilor creat de ei constă în faptul că au dus învîntură lor despre rolul clasei muncitoare de conducător al tuturor oamenilor muncii și al maselor exploatare, în primul rînd al țărînimii, la o încheiere logică, la învîntura că „lupta de clasă duce în mod necesar la dictatura proletariului” (Marx). „Marxist este numai acela — scria Lenin — care extinde recunoașterea luptei de clasă pînă la recunoașterea dictaturii proletariului. In aceasta constă marea deosebire dintre un marxist și mieul (ba chiar și marelui) burghez de duzină”.

Acesta este lucrul principal în marxism-leninism și fundamentul în Revoluția din Octombrie. Munca neobosită a partidului de pregătire a proletariului pentru cucerirea puterii, lupta intranșigentă împotriva tuturor variațiilor oportunistului și trădării în rîndurile proletariului au asigurat ducerea revoluției pînă la cucerirea puterii, la dictatura proletariului. Aceasta a consolidat cuceririle lui Octombrie și a asigurat construirea socialismului și victoria popoarelor din marea noastră patrie socialistă.

In lupta împotriva dușmanilor dinăuntru și din afară ai revoluției dictatura proletariului și-a manifestat prima ei latură — cea a violenței. Dictatura proletariului nu este însă numai violență și nu este în principal violență. Aplicînd latura a doua și a treia a dictaturii proletariului, clasa muncitoare a folosit puterea sa pentru construirea socialismului, pentru aragerea definitivă de partea sa a tuturor maselor muncitoare, mai cu seamă a țărînimii, a consolidat alianța sa cu țărînimia, alianță care a fost și rămîne principul suprem al dictaturii proletariului.

Dictatura proletară și-a îndeplinit rolul de asemenea și față de toate națiunile și popoarele asprute din fostă Rusia țaristă, asigurîndu-le libertatea națională și făurirea unor națiuni noi, socialiste. Aidoma unui fluviu bogat în apă, Revoluția din Octombrie a unit trei torente: puternicul torent al luptei țărănești împotriva moșierilor, lupta națiunilor asprute împotriva „închisorii popoarelor” — Rusia țaristă — cu puternicul torent al revoluției proletare socialiste.

In cei 38 de ani ai puterii sovietice, patria noastră s-a transformat dintr-o țară agrară, slab dezvoltată din punct de vedere economic într-un puternic stat socialist industrial-cohoznic, într-o țară a științei și a culturii înalte. Patria noastră a devenit farul și speranța popoarelor din lumea întreagă. (Aplauze furtunoase).

II

Lenin, genialul strateg al revoluției proletare, elaborînd în mod creator comunismul științific în condițiile revoluției burtoare din octombrie, a creat un plan măist, culezător, fundamentat din punct de vedere științific, al construirii comunismului, istoria a arătat că planul lui Lenin s-a dovedit a fi just.

Partidul conștina în primul rînd pe resursele interne și pe propriile forțe ale poporului eliberat. Nu se putea conta pe un sprijin din afară: In acea perioadă imperialistă exportul în Rusia Sovietică numai intervenția, iar banii îi dădeau cu generozitate numai pentru contrarevoluție.

Veriga cea mai importantă a planului leninist de construire a comunismului a constituit-o electrificarea țării. Vestitul plan GOELRO a fost denumit de Lenin „al doilea program al partidului”. „Comunismul, spunea el, înseamnă puterea sovietică plus electrificarea întregii țări”. Prin electrificarea țării Lenin înțelegea crearea bazei materiale a comunismului, dezvoltarea unei industrii mari, și în primul rînd a unei industrii grele, pe baza

tehnicii înaintate și a unei înalte productivități a muncii. De aceasta era legat planul leninist de cooperativizare a mijloacelor de gospodărie mică țărănești și înfăptuirea revoluției culturale.

Creatorul acestui plan, lui Lenin, nu i-a fost dat să vadă deplina sa realizare. După moartea lui Lenin, Partidul Bolșevic creat de el, sub conducerea credinciosului său tovarăș de luptă, marelui Stalin, a tradus cu succes în viață planul leninist.

Statul nostru ocupa unul din ultimele locuri în ce privește producția de energie electrică. In prezent el ocupă al doilea loc în lume. Producția de energie electrică în al cincilea cincinal crește cu 84 la sută. In anii puterii sovietice au fost construite și date în funcțiune peste 300 de centrale electrice de capacitate mare și medie, inclusiv 90 de hidrocentrale.

Nu mai hidrocentrale la Kuibșev va produce 11,4 miliarde kilowați ore de energie electrică, adică de șase ori mai mult decît se producea în 1913 în întreaga Rusie prer evoluționară. Primele agregate ale hidrocentralei de la Kuibșev intră în funcțiune încă anul acesta, în 1955.

Noi vom dezvolta în continuare și în proporții încă mai mari electrificarea. In cincinalul viitor se va desășura construcția și vor fi date în funcțiune primele agregate ale celei mai mari hidrocentrale din lume — hidrocentrale de la Bratsk de pe râul Angara. Este interesant în legătură cu aceasta să amintim că în 1920 scriitorul englez H. Wells scria: „Lenin, deși neagă ca un marxist ortodox orice „utopii”, în cele din urmă a căzut înșuși în utopia electrică. El sprijină din toate puterile planul de înzgerare în Rusia a unor stațiuni electrice gigantice. Poate fi imaginat oare un proiect mai cutetător într-o țară uriașă și întinsă, cu păduri nesfîrșite și cu mîncii analfabete care o dezvoltare înfîmă a tehnicii și cu o industrie și un comerț care abia trăiesc?... A-ți închipui introducerea acesteia (a electrificării) în Rusia, este posibil doar dacă ai o fantazie foarte bogată. Un asemenea lucru, personal nu-mi pot închipui”.

Prefatul autor al unor pasionante romane utopice, Wells, era capabil de tot felul de fantezii în legătură cu planeta Marte, dar s-a dovedit incapabil de a-și imagina viitorul pe pămîntul real al Rusiei. Cît de limitată apar astăzi acești domni și ce titan al gândirii revoluționare științifice și al mărețelor cutetări revoluționare apare azi deasupra vecurilor genialul Vladimir Ilici Lenin, părintele nostru vesnic iubit. (Aplauze furtunoase îndelungate).

La toate acestea ar trebui să se gîndească în mod serios acei care astăzi privesc de sus eforturile poporului chinez și ale guvernului său de a industrializa și de a electrifica țara lor. Sîntem conșvinși că domniile care privesc cu aroganță se vor dovedi tot atît de proști profeți ca și aceia care făceau ironii la adresa noastră. Marele popor chinez, sub conducerea partidului comunist, în frunte cu tovarășul Mao Tze-dun, va obține victoria socialismului așa cum a obținut-o poporul sovietic. (Aplauze furtunoase).

Previțiunea lui Lenin s-a îndeplinit. Ceea ce se producea în 1920 într-un an întreg, se produce în 1955 după cum armează: în energie electrică — în 24 de ore, fontă — în 36 de ore, cărbune — în 92 de ore, petrol — în 480 ore, zahăr — în 168 de ore.

Planul leninist de construire a comunismului a devenit un program de luptă al partidului nostru și al poporului sovietic și este îndeplinit cu succes. Poporul sovietic întîmpină cea de a 38-a aniversare a lui Octombrie prin îndeplinirea înalte de termen a celui de al 5-lea plan cincinal.

Nivelul producției industriale va reprezenta în 1955, 184 la sută în comparație cu 1950 și 318 la sută în comparație cu 1940; producția mijloacelor de producție va reprezenta 189 la sută în comparație cu 1950, iar producția articolelor de consum 176 la sută.

Făcînd însă bilanțul succesorilor, nu trebuie să uităm învîntura lui Lenin care a spus că „cel mai bun mijloc de a sărbători aniversarea Marii Revoluții este de a ne concentra atenția asupra sarcinilor ei nerrezolvate”. Aceste sarcini nerrezolvate ne sînt arătate într-o serie de hotărîri ale Comitetului Central al Partidului și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

(Continuare în pag. 2-a)

CETĂȚENII CAPITALII AU SĂRBĂTORIT CEA DE A 38-A ANIVERSARE A MARI REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

Aspect de la mitingul oamenilor muncii de pe stadionul Republicii din Capitală.

(Continuare în pag. 3-a)

Sedința solemnă de la Moscova cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Raportul tovarășului L. M. Kaganovici

(Urmare din pag. 1-a)

În problemele agriculturii, Comitetul Central al partidului nostru a criticat de câteva ori, în plenarele sale, pe marginea rapoartelor tovarășului Hrușciov, lipsurile din agricultură și a adoptat o serie de hotărâri importante.

În problemele industriei, s-a discutat în iulie anul acesta raportul tovarășului Bulganin și a fost adoptată o amplă hotărâre în care au fost arătate principalele lipsuri care împiedică industria noastră să înainteze mai rapid și au fost elaborate măsuri serioase de îmbunătățire a activității ei.

Industria noastră, mai ales industria grea, pe care am crescut-o ca pe un copil iubit, ca temelie a temeliiilor comunismului, a apărării și independenței patriei noastre, a îndreptățit și va îndreptăți cu cinstite așteptări noastre.

Dar succesele obținute nu pot să ne satisfacă. Tăra noastră e uriașă, nevoile cresc tot timpul și din punct de vedere economic noi mai rămânem încă în urmă față de principalele țări capitaliste: de aceea n-avem voie să ne înfurișăm. Trebuie să dezvoltăm cu îndrăzneală lipsurile pentru a le lichida mai repede. Clasa noastră are în față o sarcină deosebit de dificilă și de critică și de autocritică. Se teme de critică clasa care este în declin.

Lipsuri sînt multe. Acestea sînt în primul rînd îneceteala cu care ne înșugăm și introducem tehnica nouă, tehnologia nouă; folosirea necompletă a rezervelor, a capacităților de producție; munca neretică; lipsurile în repartizarea forței de producție. Există lipsuri serioase și în ceea ce privește calitatea producției industriale.

Sarcina este de a asigura lichidarea cu succes a lipsurilor, pe baza hotărârilor plenare din iulie a C.C. al Partidului.

După ce Revoluția din Octombrie a creat noi relații socialiste de producție, principalele probleme ale muncii înaintea ei au fost: asigurarea progresului tehnicii și o mai bună organizare a producției și a muncii.

Este necesar în primul rînd să se sporească producția de utilități, modern din punct de vedere tehnic, în vederea mecanizării complexe a lucrărilor grele și a celor care necesită un mare volum de muncă, pentru a ușura munca oamenilor și a o face mai productivă. Acest lucru se referă de pildă la utilizarea pentru turnătorie, pentru forjat și presat, la macerale, la utilități pentru industria minieră.

A rămîne în urmă în epoca actuală a dezvoltării impetuoașe a științei și tehnicii ar însemna a rămîne în urmă în întrecerea economică cu capitalismul. Numai în condițiile introducerii rapide și pe scară largă, a celor mai noi realizări ale științei și tehnicii naționale și mondiale, vom putea realiza cea de-a doua sarcină, superioară celei din comparație cu capitalismul, care este necesară pentru victoria comunismului.

În 1955, în țara noastră, productivitatea muncii în industrie a crescut de două ori față de 1940 și cu 44 la sută față de 1950. Totuși noi nu folosim toate rezervele pentru ridicarea productivității muncii.

Principalele cauze sînt în afară de înzestrarea insuficientă cu tehnica nouă, lipsurile serioase în organizarea productivității muncii, insuficiența introducerii, pe scară largă, a metodelor înaintate de muncă.

Este necesar să fie îmbunătățită însăși organizarea muncii și dezvoltarea continuă a întrecerii socialiste. Metodele oamenilor înaintate, a căror productivitate este de două ori mai mare decît a unui muncitor mediu, trebuie să devină un fenomen de masă. Toate acestea se referă nu numai la industrie, ci și la transporturi și agricultură.

Transporturile noastre — feroviare, maritime, fluviale, auto — au crescut considerabil în anul celui de al cincilea cîcinal: ele își îndeplinesc planurile. Transportul de mărfuri pe căile ferate din anul 1955 depășește cu 60 la sută pe cel din anul 1950. Există însă lipsuri serioase în îndeplinirea planului în ceea ce privește felul în care se desfășoară traficul de mărfuri și de pasageri. Desi capacitatea de trafic a crescut, ea nu este încă folosită complet, nivelul tehnic al transporturilor rămîne în urma necesităților care cresc rapid.

Principala sarcină a perioadei imediate este ca paralel cu îmbunătățirea folosirii capacităților și cu lichidarea unei lipse serioase — transporturile nerationale și pe distanțe excesiv de mari — transporturile să fie reutilizate din punct de vedere tehnic, căile ferate să fie electrificate, automatizate să fie introdusă ne o scară mai mare, să fie dezvoltată producția și să se echipeze transporturile cu puternice locomotive moderne, electrice și cu motoare Diesel, cu noi tipuri de vase maritime și fluviale, cu vagoane și autocamioane cu o mare capacitate de încărcare. Sîntem convinși că lucrătorii din transporturi vor obține un nou avînt al transporturilor.

Agricultura noastră socialistă sînt timpină cu noi victorii cea de a 38-a aniversare a Revoluției din Octombrie. Tărînim colhoznicii muncește cu perseverență la îndeplinirea sarcinilor puse de partidul comunist.

În ultimii ani partidul a adoptat hotărâri importante și și-a intensificat măsurile în vederea avîntului agriculturii și aceste măsuri și-au dat roadele.

În comparație cu anul 1950, suprafața arabilă din U.R.S.S. a crescut cu 27 la sută, dintre care au fost valori foarte peste 30 milioane de hectare de pămînturi întelele. Suprafața însăși mîntă cu porumb a crescut față de

1954 de peste patru ori. Se dezvoltă creșterea animalelor.

Tuturoi le este clar în prezent că porumbul are o uriașă însemnătate și un mare viitor în țara noastră, în primul rînd pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Anul acesta, în ciuda condițiilor climatice nefavorabile, în special în Kazahstan, recolta a fost în întregul ei mai mare decît anul trecut — pînă la 1 noiembrie s-a colectat cu 129 milioane puduri griu mai mult decît în 1954.

Totuși noi nu sîntem satisfăcuți de cele obținute, deoarece nivelul actual al agriculturii nu satisface nevoile crescînde de alimente și de materii prime necesare pentru dezvoltarea producției de leșături, de încălziminte și de alte obiecte de larg consum. Există încă lipsuri serioase în producerea și folosirea mașinilor agricole. În organizarea mai economică a muncii și — ceea ce este mai important — în lupta pentru o recoltă bogată la hecetar.

Este necesar să depunem toate eforturile pentru lichidarea lipsurilor existente. Este necesar în primul rînd să ridicăm producția la hecetar a cerealelor și a culturilor tehnice, să asigurăm avîntul creșterii animalelor și să îmbunătățim folosirea tehnicii. Lucrul acesta va asigura ridicarea bunăstării colhoznicilor și totodată satisfacerea nevoilor crescînde de materii prime și alimente ale țării.

Sîntem convinși că aceste sarcini sînt pe măsura puterii noastre organizatorice. (Aplauze îndelungate).

Partidul nostru și guvernul au manifestat în 1955, ca și pînă acum, grija pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale poporului sovietic. În concordanță cu creșterea puterii de cumpărare a populației și cu reducerea prețurilor a crescut circulația mărfurilor în țară. Planul cincinal în ce privește comerțul mărfurilor cu amănuntul a fost îndeplinit în patru ani.

O deservire mai bună a populației este însă împiedicată de lipsurile existente în munca organizatorică comercială ca de exemplu studiul insuficient al cerințelor și nevoilor oamenilor muncii, precum și întîrzierile în livrarea mărfurilor către consumatori.

În anul 1955 salariul real al muncitorilor și funcționarilor din industrie a crescut cu 39 la sută în comparație cu anul 1950, și cu 91 la sută în comparație cu anul 1940, iar veniturile țărănilor (pe cap de lucrător) au crescut în 1955 cu 50 la sută în comparație cu anul 1950 și cu 122 la sută în comparație cu anul 1940.

Au crescut de peste trei ori și jumătate în comparație cu anul 1940 alocațiile statului pentru nevoile sociale-culturale — învățămînt gratuit și burse, asistență medicală gratuită, trimiterea la odihnă, concediile plătite.

Partidul și guvernul nu trec cu vederea faptul că în toate aceste probleme noi nu am atins încă nivelul de care avem nevoie. Adică satisfacerea maximă a nevoilor materiale ale oamenilor sovietici. Dar noi progresăm în fiecare an și principalul este că în sistemul nostru există toate posibilitățile pentru creșterea neîntrepută a bunăstării materiale a poporului. Este necesar ca aceste posibilități să devină realitate.

Comitetul Central al partidului și Consiliul de Ministri asigură creșterea continuă a bunăstării materiale a poporului. Aceasta se referă în special la problema locuințelor. În decurs de cinci ani au fost date în folosință 150 de milioane de metri pătrați și totuși la noi situația privitoare la locuințe este încă nesatisfăcătoare. De aceea, una din cele mai importante sarcini ale celui de al 6-lea cîcinal este îmbunătățirea lucrurilor în domeniul construcției de locuințe. Construcțiile trebuie să îndeplinească cu cinstă această sarcină paralel cu celelalte sarcini din domeniul construcțiilor.

Ei trebuie să lăfănească și să îmbunătățească calitatea construcțiilor. Tăra noastră sîntimînă cea de a 38-a aniversare a Revoluției din Octombrie cu noi succese în domeniul dezvoltării culturale. Cresce rețeaua de școli și numărul elevilor din școlile medii și superioare. Înflorește arta și literatura Tării Sovietice care sînt cea mai strălucită oglindire a creșterii generale a nivelului cultural al poporului.

Ne aflăm în fața unui cincinal nou, al șaselea. Sarcinile statului în ce privește conducerea economiei se dezvoltă tot mai mult. De aceea munca aparatului de stat trebuie să se îmbunătățească. Unul din mijloacele cele mai importante de îmbunătățire a aparatului de stat este lăgătura permanentă indisponibilă, cu poporul, cu masele cele mai largi de oameni ai muncii, participarea lor la conducerea statului. Un rol important în această privință îl are — și el trebuie să devină mai mare — sindicatele, femeile care ocuă un loc important în construcția noastră, gloriosul nostru tineret care n-a cunoscut capitalismul în țara noastră dar care știe bine cum se poate construi cu succes socialismul.

Noi trebuie să îmbunătățim și să întărim statul nostru în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor în terne cî și a celor externe. Experiența și practica sînt folosite de țările de democrație populară. Cresc legăturile economice și schimbul de mărfuri cu aceste țări.

Legăturile și relațiile noastre se bazează pe principii noi ale ajutorului reciproc tovarășesc și ale coordonării planurilor dezvoltării economice, în condițiile respectării reciproce a suveranității și egalității în drepturi a popoarelor.

Practica sîntimînă sistemul și trebuie coordonării planurilor dezvoltării economiei naționale. Acest lucru este deosebit de important din punctul de vedere al întrecerii țării noastre cu țările lagărului socialist și al țării lagărului capitalist. Nu numai Uniunea Sovietică dar toate țările de democrație populară merg mereu pe calea unui nou și puternic avînt economic. Se creează și se întărește noul sistem al economiei socialiste mondiale.

Sîntem convinși că în întrecerea celor două sisteme victoria va reveni sistemului mai progresist, sistemului economiei socialiste. Nu ne îndoiim că planul leninist de construire a socialismului va fi îndeplinit în toate țările lagărului socialist. (Aplauze îndelungate).

III

Rezultatele dezvoltării economiei noastre naționale sînt o dovadă strălucitoare a uriașei superiorități a sistemului socialist față de cel capitalist. În dezvoltarea economiei celor două sisteme vedem indici diametral opuși.

În comparație cu nivelul anului 1929, luat ca 100, indicele producției industriale a lumii capitaliste în 1954 era 176, ori, indicele producției industriale a U.R.S.S. în 1954, în comparație cu 1929, era 1.785, adică a crescut de aproape 18 ori.

Ritmii medii anuali de creștere a producției industriale în Uniunea Sovietică a fost în acești ani de peste 5 ori mai mare decît ritmul mediu anual de creștere, în același interval, în lumea capitalistă; deși se știe că din cel 38 de ani creșterea noastră s-a petrecut doar în 20 de ani, deosece 18 ani s-au scurs în războiele care ne-au fost impuse și în refacerea care a urmat. Știm că în ceea ce privește volumul producției industriale globale ocupăm deocamdată locul al doilea în lume, după S.U.A., cu multe privilegii rămînem în urmă față de S.U.A., dar sîntem convinși că pe baza ritmurilor noastre de creștere și a lichidării lipsurilor existente, vom îndeplini porunca lui Lenin de a le ajunge din urmă și de a le depăși și din punct de vedere economic, adică în ceea ce privește producția pe cap de locuitor.

Economia sovietică socialistă se dezvoltă pe bază de plan, în chip neîntreput și fără crize, fără șomaj, Statele Unite sînt bogate, au o industrie puternică, dar economia capitalistă se dezvoltă cu întreruperi, tendință în crize.

În decursul celor 38 de ani sistemul capitalist a trecut prin trei crize mondiale: criza din 1920-1921, din 1929-1933 și din 1937-1938. După cel de al doilea război mondial în economia S.U.A. au existat fenomene de criză în 1948-1949 și 1953-1954. Cei drept, a fost fenomen de criză nu au dăunat în crize mondiale, dar nici acum nu avem motive să vorbim despre o serioasă restabilire a vechiului echilibru oarecare.

Creșterea producției industriale în țările capitaliste după cel de al doilea război mondial se explică în primul rînd prin factori cum ar fi militarizarea economiei, fără precedent în timp de pace, și cursa înarmărilor. Suma totală a cheltuielilor militare directe ale țărilor blocului Atlanticului de nord (N.A.T.O.) a crescut de la 18,5 miliarde dolari în 1949 la 65 miliarde dolari în anul 1953 în timp ce în țările de cel de al doilea război mondial, aceleași țări cheltuiuseră înarmare numai 3,4 miliarde dolari, adică de două ori mai puțin decît în anul 1953.

Aceste măsuri nu mazăvază de crize ci le adăncesc și se accentuează toate contradicțiile în lumea capitalistă. În primul rînd contradicțiile de clasă. Nu este întîmplător că după cel de al doilea război mondial nu s-a încheiat războiul și că în prezent există o mare tensiune în relațiile dintre Uniunea Sovietică și țările capitaliste, și în prezent există o mare tensiune în relațiile dintre Uniunea Sovietică și țările capitaliste, și în prezent există o mare tensiune în relațiile dintre Uniunea Sovietică și țările capitaliste.

În S.U.A. de pildă, în perioada 1945-1954 au avut loc 43,7 mii greve, la care au participat 27,3 milioane oameni, ceea ce a dus la pierdere a 445 milioane zile lucrătoare, față de 20,000 de greve la care au participat 9 milioane de oameni și care au dus la pierdere a 142 milioane zile lucrătoare în perioada 1930-1939. Mișcarea grevistă a crescut și în Anglia, în Franța, în Germania Occidentală, Italia și în alte țări.

La sfîrșitul anului 1954 în S.U.A. numărul șomerilor totali înregistrați în mod oficial a fost de 3.230.000 oameni, iar potrivit datelor sindicatelor, de peste 5 milioane de oameni, abstracție făcînd de 13,4 milioane de oameni care muncesc o săptămînă de lucru incompletă.

Viata arată că nici un fel de leacuri nu pot modifica legea dezvoltării capitalismului, nu pot lichida contradicțiile, tot mai ascuțite, între

renta capitalismului, mai cu seamă în stadiul său imperialist.

De aceea, cercurile cele mai reacționare și înveretrate ale imperialismului caută o „ieșire” pe calea agravării situației internaționale, a unor aventuri militare.

Tocmai aceste cercuri au influențat și continuă să influențeze și în prezent într-o măsură sau alta, politica puterilor capitaliste occidentale. Tocmai ca urmare a acestui lucru s-a creat o situație internațională înecetată la maximum și plină de pericole în decursul anilor 1953-1954.

E suficient să amintim doar cîteva fapte din acești doi ani: acordurile de la Paris privind remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în blocul agresiv nord-atlantic; crearea grupării agresive S.E.A.T.O. în Asia de sud-est; încheierea pactului militar turco-pakistanez care s-a întărit în prezent în blocul a cinci țări, incluzînd Iranul, Irakul și oțelul ar parea aceasta de straniu. Anglia; acordurile militare între S.U.A. și Coreea de sud; între S.U.A. și China la Cien Kai și care se ascunde în spatele flotei militare americane

Și mai mult decît oricînd condiții de putere de neîncredințat mereu crescînd a Uniunii Sovietice și a întregului lagăr al păcii, democrației și socialismului. (Aplauze)

Astăzi putem spune că forțele păcii au crescut. Forța popoarelor este forță hotărîtoare, iar popoarele, inclusiv cele din țările imperialiste, nu vor să piară sau să sufere pentru interesele militariste. Lată de ce, partea cea mai rezonabilă a burgheziei, simțind că politica lor provoacă o împotrivire tot mai mare din partea popoarelor, a comunistilor și a anumitor țări, se îndreaptă spre negocieri internaționale.

Dacă pînă în ultima vreme ne se puteau înscrie la activul puterilor occidentale acțiunile de cît seroase pentru desîntînderea întregii internaționale, astăzi putem trece cu satisfacție la activul guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței participarea lor eficientă și salutară, împreună cu Uniunea Sovietică, la Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, din iulie anul acesta.

Considerăm că este de datorită patriei noastre de a sublinia rolul deosebit de remarcabil pentru cauza păcii pe care l-a avut la conferința de la Geneva delegația noastră sovietică, îndeplinind cu cinstă mandatul poporului nostru. (Aplauze prelungite).

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri a fost un eveniment mare și important în întreaga viață internațională. Toți partizanii păcii au primit-o cu satisfacție.

Dar, în timp ce Uniunea Sovietică prin fațetele sale, după conferința de la Geneva a realizat spiritul Genevei — se poate de pildă cîta importanță măsură a reducerii efectivului armatei cu 640.000 de oameni, cîțaiți participanți la conferința de la Geneva nu numai că au fost înțelegători față de marea masă a populației, dar au dat chiar înaintea spiritului Genevei.

Noi am considerat și considerăm că deși după conferința de la Geneva s-a creat o atmosferă mai favorabilă luptei pentru pace, aceasta nu este totuși un stadiu de existență liniștită în care dușmanii păcii nu pot turba viața pașnică a popoarelor.

În prezent atenția opiniei publice mondiale este atrasă de conferința ministrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri care are loc la Geneva. Guvernul sovietic consideră problema securității colective în Europa drept o problemă importantă a conferinței de la Geneva, a celor patru miniștri.

Popoarele europene sînt în drept să insiste ca să fie luate în sîrșit măsuri reale pentru preîntîmpinarea unor noi războaie, pentru asigurarea securității tuturor țărilor europene, în primul rînd a celor care au suferit de pe urma invaziilor hitleriste. Punerile sovietice corespund tocmai acestui scop.

Cum au răspuns însă la aceste propuneri reprezentanții celor trei puteri occidentale? Ori cît ar părea de straniu ei au propus ca totul să înceapă prin restabilirea militarismului în întreaga Germanie și includerea Germaniei unificate, remilitarizate, în blocul nord-atlantic împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Guvernul sovietic a respins și va respinge asemenea propuneri.

Întregul popor sovietic va sprijini, în unanimitate guvernul său și va spune: dacă noi și alte popoare din Europa ne-am vărsat sîngele în Marele Război pentru Apărarea Patriei și am zdrobit imperialismul german aceasta n-a fost pentru a-l restabili pe propriile noastre mîini spre nenorocirea tuturor popoarelor, inclusiv a celui german. (Aplauze îndelungate).

Noi sîntem pentru restabilirea unității Germaniei ca stat iubitor de pace și democratic. Aceasta este poziția fermă a guvernului sovietic și de la aceasta nu vom da înapoi cu nici o iotă.

Noi ne-am declarat de acord să lăgăm discutarea celor două probleme, dar a lega nu înseamnă a subordona

țuni diplomatice de tip obișnuit, ci acțiuni adevărate, importante, ale guvernului sovietic, ale partidului nostru leninist și ale Comitetului său Central, în lupta pentru pace. (Aplauze furtunoase).

Masele largi populare, nu numai cele din țara noastră dar și cele aflate departe dincolo de hotarele patriei noastre, aprobă fermă această politică. Ea este o continuare a politicii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Noi am făcut și facem totul în interesul păcii firește nu din slăbiciune, așa cum preînd trădătorii imperialismului, ci fiind conștienți de forța și puterea noastră crescîndă. Nu sîntăm pe nimeni să pună la încercare forțele noastre, mai ales pe acela care le-au mai încercat.

Sîntem mai mult decît oricînd convinși de puterea de neîncredințat mereu crescînd a Uniunii Sovietice și a întregului lagăr al păcii, democrației și socialismului. (Aplauze)

Popoarele așteaptă nu cuvinte ci fapte, nu declarații despre dezarmare, ci o autentică dezarmare și interzicerea armelor atomice. Sîntem convinși că în lupta noastră pentru dezarmare noi vom fi sprijiniți activ de popoarele din lumea întreagă. Noi vom fi sprijiniți nu numai de popoarele din Europa, ci și de cele din Asia și Africa care joacă un rol tot mai mare în politica mondială. (Aplauze)

Revoluția din Octombrie și victoria în cel de al doilea război mondial au îndeplinit un rol istoric în dezvoltarea mișcării de eliberare națională și de eliberare din țările coloniale și dependente din Orient.

După cel de al doilea război mondial multe țări din Asia și Africa și-au dobîndit pentru prima oară independența. Conferința de la Bandung a 29 de țări din Asia și Africa a jucat un rol important în lupta pentru întărirea păcii generale. Uniunea Sovietică, partidul nostru au fost întotdeauna de partea popoarelor din aceste țări în lupta lor pentru libertate și independență, le-au acordat și le vor acorda sprijinul lor moral-politic.

Sîntem convinși că apropiata călătorie a tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în marea Indie, în Birmania și Afganistan va contribui la continuarea întăririi a prieteniei popoarelor lumii Sovietice cu popoarele Indiei, Birmaniei, Afganistanului, cu popoarele întregii Orient. (Aplauze îndelungate).

Experiența dezvoltării relațiilor internaționale în 1955 a dovedit că linia Uniunii Sovietice îndreptată spre rezolvarea prin tratative a divergențelor între state a fost pe deplin justificată. (Aplauze)

În lume există în prezent toate posibilitățile ca „războiul rece” să înceadă și să fie stabilite relații pașnice, trănice, îndelungate. Pentru aceasta este necesar ca forțele imperialiste reacționare să fie respinse din ce în ce mai mult și ca guvernele să asigure în mod practic popoarele pacea.

Bilanțul pe care îl facem în legătură cu sărbătorirea celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie arată că în lupta pentru pace și existența celor două sisteme au fost repute succese serioase. Cresc mișcările partizanilor păcii. Se întărește unitatea popoarelor în lupta pentru pace.

Totuși, toți aceia cărora le este scumpă pacea și prietenia popoarelor știu că n-au voie să se lăgăne în iluzii, că lupta pentru pace necesită vigilență, demascarea politicii agresive, întărirea frontului păcii.

Popoarele și oamenii muncii din toate țările noi și siguri că statul sovietic creat de Revoluția din Octombrie a fost și rămîne un reazem de nădejde al păcii, prieteniei și frăției popoarelor întregii lumi. (Aplauze furtunoase îndelungate)

IV

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a ridicat patria noastră pe plan mondial la o înălțime uriașă. Ea a înălțat-o în ochii întregii lumi și a transformat-o în forță revoluționară conducătoare. Într-un fel luminos care luminează calea oamenilor spre crearea unei societăți noi, liberă de asuprire înrobire și exploatare.

Tocmai de aceea Revoluția din Octombrie a avut și are o uriașă importanță internațională. Ea a exercitat și continuă să exercite o influență tot mai hotărîtoare asupra mișcărilor evenimentelor mondiale, asupra destinelor ale clasei muncitoare. Astăzi sute de milioane de oameni simțind în întreaga lume înțeleg pe deplin marea și importantă istorică a Revoluției din Octombrie.

Oamenii sovietici, — patrioți care își iubesc țara — au fost, sînt și vor fi în același timp internaționaliști proletari și de aceea legăturile strînse care unesc poporul sovietic de masele largi populare și de clasa muncitoare din toate țările lumii nu vor putea fi rupte niciodată de nimeni. (Aplauze).

Acest lucru desigur nu înseamnă că statul nostru, creat de Revoluția din Octombrie, se amestecă în treburile interne ale altor state. Colportorii acestor afirmații ar trebui să știe că marea noastră învățător Lenin a spus despre „exportul revoluției”: „Există desigur, oameni care cred că într-o străină revoluția poate să ia naștere la comandă... Acești oameni sînt ori niște smintîți, ori niște provocatori”.

Demascîndu-i pe acei care de pe poziții „de stînga” vorbeau de necesitatea ca noi să ducem un „război revolu-

ționar”. Lenin scria încă în 1918 că „O asemenea „teorie” ar fi în toată contradicție cu marxismul, care a negat întotdeauna „stimularea” revoluțiilor; acestea se dezvoltă pe măsură ce se ascut și se coc contradicțiile de clasă care dau naștere revoluțiilor”.

Înșuși imperialismul stimulează revoluția. Pe măsura ascuțirii contradicțiilor de clasă, în sîmăl fiecărei țări clasa muncitoare și țărănimea muncitoare se unesc strîns și se formează conducători naționali proprii și nu „exportați” — așa cum prezintă lucrurile calomnatoriile — se organizează și se călește în lupta forța înaintată a clasei — partidul revoluționar.

Ideile revoluționare nu cunosc frontiere; ele călătoresc prin lume fără vize și fără amprente digitale. (Aplauze în sală).

Cînd Marx și Engels au publicat „Manifestul Partidului Comunist” nu au existat nici radio, nici telefoane și nici avioane. Cu toate acestea ideile nemuritoare ale lui Marx și Engels au pătruns în toate colțurile lumii și în conștiința maselor muncitoare din toate țările. Cu atît mai mult astăzi, în secolul al 20-lea, mărele idei ale lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, care au pus stăpînire pe mase, au învins și vor învinge. (Aplauze)

Dacă secolul al 19-lea a fost secolul capitalismului, secolul al 20-lea este secolul triumfului socialismului și comunismului. (Aplauze furtunoase).

Tocmai prin forța acestor idei se explică faptul că în octombrie 1917, partidul nostru care număra doar 240.000 de membri, o picătură în marea poporului, a condus și a fost urmat de milioane de muncitori și țărani la asaltul victorios al capitalismului. (Aplauze)

Clasa muncitoare și întregul nostru popor știu bine cărele forțe inspiratoare și organizatoare li datorază ei victoria Revoluției din Octombrie și toate victoriile lor. Ele știu că această forță este marea, eroicul Partid Comunist al bolșevicilor.

Experiența Revoluției noastre a arătat că dacă lupta multietnică a oamenilor muncii asupriți și exploatați nu a putut duce la victorie fără proletariet, chiar atunci cînd exista clasa muncitoare, aceasta s-a întîmplat pentru că victoria nu este posibilă fără un partid comunist, revoluționar, înarmat cu teorie marxist-leninistă înaintată, strîng legat de mase.

Forța partidului nostru constă în principialitatea lui, în faptul că el a fost întotdeauna alături de muncitori, de oamenii muncii, în durerile și în bucuriile lor, că el învîta pe oamenii muncii și învîta de la ei. Erau necesare o voință de fier, o încredere nelimitată, bazată pe comunismul științific, în justele cauze ale clasei muncitoare și față de întregul popor, pentru a parcurge în 50 și ceva de ani o cale victorioasă atît de glorioasă ca aceea parcursă de partidul nostru. (Aplauze)

Lată de ce întregul popor sovietic vorbește despre partidul nostru cu cuvintele marelui Lenin: „Noi ne încredem în el, în el vedem întelepciunea, cinstea și conștiința epocii noastre”. (Aplauze)

Dacă ne aducem aminte de soarta grea de multe scînteie a omenirii muncitoare, de ceea ce a fost omul simplu, de faptul că se considera de sine înțeles că el este „om mizerabil” și care așă a fost creat de Dumnezeu și care trebuie să rămîna așa în veacii vecilor, dacă ne vom uita la ceea ce a devenit omul nostru sovietic, stăpînul cîștii și civilizai al țării, pătruns de sentimente demnitate și de mîndrie pentru patria socialistă iubită, va deveni limpede din ce cauză toți oamenii simpli iubesc atît de fierbinte și stîmmează marea noastră Partid Comunist. (Aplauze furtunoase)

Partidul pășește în Parlatina cea de al 20-lea Congres al său întregul popor se pregătește să-l întîmpine cum se cuvine. În întreaga Uniune Sovietică se desfășoară întrecerea socialistă a întregului popor în cinstea celui de a 20-lea Congres al partidului.

Poporul, partidul și Comitetul lui Central sînt convinși că hotărîrile Congresului al 20-lea vor însoții și vor organiza poporul nostru în vederea unor noi și glorioase victorii ale comunismului.

Partidul, în frunte cu înteleptul și călăul său Comitet Central, întîmpină unit și sudat Congresul.

Unitatea dintre partid și popor, unitatea poporului sovietic, aiața frățească cu toate țările de democrație populară și prietenia oamenilor muncii din toate țările, iată forța viguroasă care nu se teme de nici un fel de dușmani, care va zdrobi toate obstacolele în calea spre victoria păcii și socialismului. (Aplauze îndelungate).

Tovarăși!

Revoluția din Octombrie este o expresie strălucită, puternică a colosalei energii populare acumulate timp de veacuri, care își frădiază forța pentru veacuri. Și aruncînd în fiecare an o privire retrospectivă asupra căii de luptă parcursă, noi sorbim din această sursă adîncă de energie populară, de creație și întelepciune, noi forțe de luptă pe mai departe, pentru viitor, pentru noi victorii ale comunismului.

Oamenii muncii din Capitală au sărbătorit cu însuflețire ziua de 7 Noiembrie

Luni dimineața a avut loc pe stadionul Republicii mitingul oamenilor muncii din Capitală consacrat marilor sărbători a întregii omeniri progresiste, aniversarea Marii Revoluții din Octombrie.

Cu mult timp înainte de începerea mitingului, zeci de mii de oameni au umplut tribunele și terenul marelui stadion. Au venit la miting muncitorii din producție, tehnicieni, ingineri și funcționari din marile întreprinderi și instituții ale Capitalei care, în dimineața zilei de 7 Noiembrie și a Congresului partidului, au obținut succese de seamă în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea înaintea termenului planului cincinal. Participa la miting numeroși intelectuali a căror activitate este închinată dezvoltării continue a științei și culturii din patria noastră.

Flutură steaguri roșii și tricolore. Oamenii muncii poartă portretele lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, ale conducătorilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernului Sovietic, ale conducătorilor partidului și guvernului nostru, ale conducătorilor

partidelor comuniste și muncitorești.

În fața tribunei oficiale, pe un uriaș panou roșu, sînt înscrise cuvintele: „Proletari din toate țările, uniți-vă! Trăiască cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!” Pe numeroase pancarte sînt înscrise cuvinte de salut în cinstea marilor sărbători a oamenilor muncii, a prieteniei veșnice între poporul român și popoarele Uniunii Sovietice.

Din rîndurile manifestanților izbucnesc puternice lozinci care chiamă la unitatea celor ce muncesc din întreaga lume, la luptă activă pentru pace, prietenie și colaborare internațională. Pe stadion domnește o vie însuflețire.

Ora 10. Întimpinți cu puterice a-plauze, în tribuna centrală iau loc vorășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, A. A. Epișev, ambasadorul U.R.S.S. la București, I. Chișinevski, acad. M. B. Mitin, redactorul șef al ziarului „Pentru pace trinită, pentru democrație populară”, Gh. Apostol, Al. Moghioros, general de armată Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, C. Pirvulescu, P. Borilă,

N. Ceaușescu, D. Coliu, general colonel Al. Drăghici, S. Bughici, D. Petrescu, Al. Birlădeanu, acad. prof. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, J. Fazezka, Constanța Crăciun, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan, Sorin Toma, Șt. Voitec, general locotenent Gh. Pintilie, Luba Chișinevski, Th. Iordăchescu, Fl. Dănilache, prof. Ion St. Bălan, Cornel Fulger, V. Em. Galan, scriitor, Ion Dragomir, muncitor fruntaș la uzinele „Mao Tze-dun”.

În tribuna rezervată corpului diplomatic au luat loc: ambasadorii extrarodinare și plenipotențieri ai R. P. D. Coreene — Den Em, R. D. Germane — W. Eggerath, R. P. Ungare — L. Petaki, R. P. Bulgaria — S. Pavlov, R. Cehoslovacie — J. Sedivy, R. P. F. Iugoslavia — N. Vujanovic, R. P. Albania — M. Lako, R. P. China — Ke Bo-nian, R. P. Polonia — J. Iz-dorczyk, A. Parodi, însărcinat cu afaceri al Elveției, J. Medoro Delfino, însărcinat cu afaceri ad-interim al Argentinei, Salah Saber, însărcinat cu afaceri ad-interim al Egiptului, Matti Pyykko, însărcinat cu afaceri ad-interim al Finlandei, H. B. Wells, însărcinat cu afaceri ad-interim al Statelor Unite ale Americii și alți membri ai corpului diplomatic.

Se întonează Imnurile de Stat ale Republicii Populare Române și Uniunii Sovietice.

Un grup de pionieri urcă în tribuna și oferă flori conducătorilor partidului și guvernului.

Mitingul este deschis de tov. Florian Dănilache, prim secretar al Comitetului orășnesc București al P.M.R.

A luat apoi cuvîntul tov. Gh. Apostol, membru în Biroul politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

A luat apoi cuvîntul A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

A vorbit apoi Ion Dragomir, fruntaș în întrecerea socialistă la uzinele „Mao Tze-dun” din Capitală.

Mitingul a luat sfîrșit. Pe stadionul „Republicii” răsună acordurile solemne ale Internaționalei.

(Agerpres)

INCITEVA RINDURI

Ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, MacMillan, a avut o întrecere cu primul ministru Eden, căruia „La expus desfășurarea deplină a conferinței de la Geneva a ministrului Afacerilor Externe al celor patru puteri. Agențiile americane de presă relatează că în cadrul acestei întreceri au fost de asemenea discutate probleme privind evoluția situației internaționale. (Agerpres)

La 8 noiembrie va sosi în Indonezia o misiune militară egipteană. Aceasta misiune va rămîne timp de două săptămîni în Indonezia, pentru a vizita instalațiile militare ale armatei indonezience. (Associated Press)

Ministrul de Externe al Israelului, Moshe Sharett, a prezentat un raport în fața comisiei pentru afaceri externe și pentru apărare a parlamentului israelian, în legătură cu rezultatele întrecerilor pe care le-a avut recent la Geneva cu ministrul Afacerilor Externe al celor patru puteri.

Primul ministru al Israelului a vorbit de asemenea, despre situația politică din Orientul Apropiat și Mijlociu. În cursul, Moshe Sharett va face o călătorie în Statele Unite. (France Presse)

La 5 noiembrie la Căile Săintești, în apropierea Parisului, între ministrul francez al Afacerilor Externe, Pinay, și sultanul Marocului, Ben Yussuf, a fost dat publicității un comunicat expunînd în linii generale acordul la care s-a ajuns pentru recunoașterea tronului sultanului Ben Yussuf (care fusese înlăturat prin-o lovitură de stat de către autoritățile franceze în 1953). În comunicat se subliniază că în Maroc se va constitui un guvern reprezentativ, care va acționa pentru stabilirea unui regim democratic în țară. De asemenea, guvernul marocan va duce tratative cu guvernul francez în vederea stabilirii unui stat menit să îndeplinească Marocul să devină independent, menținîndu-și legăturile cu Franța în cadrul Uniunii Franceze. (Agerpres)

Presă irakiană anunță că la 7 noiembrie au fost arestate la Bagdad șapte persoane acuzate de „activitate ilegală”. Printre cei arestați se află și fostul deputat Mosul Qassim El Mulji. (Agerpres)

Ziarele din Atena au publicat un comunicat al Arhiepiscopiei bisericii ortodoxe grecești, în care se arată că în timpul pogromurilor antigrecești de la Istanbul din 6 septembrie a.c. au fost distruse sau incendiate 75% din numărul bisericilor ortodoxe grecești. (Agerpres)

După cum relatează ziarul din Manila, în Filipine au avut loc o serie de tulburări în legătură cu ziua de 8 noiembrie cînd vor avea loc alegeri. Toate forțele polițienești, reprezentînd peste 6.000 de oameni, inclusiv forțele armate trimise să întărească în mod prozoriu forțele polițienești, au fost puse sub comanda comisiei de alegeri. Aceste trupe au misiunea să „mențină ordinea” în timpul alegerilor. (China Nouă)

La 20 noiembrie va avea loc la Bagdad o întrunire a consiliului ministerial al țărilor membre ale pactului de la Bagdad: Anglia, Turcia, Pakistan, Iran și Irak. După cum au anunțat cercurile oficiale irakiene, Marea Britanie, care este unul din spiritorii principali ai pactului de la Bagdad va fi reprezentată de către ministrul de stat pe lângă Foreign Office, Anthony Nutting. (Associated Press)

Redeschiderea Operei de Stat din Viena

Correspondență din Viena

Simbătă, într-un cadru sărbătoresc, Opera de Stat din Viena și-a redeschis porțile.

De la 25 mai 1869, — data primului spectacol cu neierătorul „Don Juan” al lui Mozart, — Opera din Viena a fost mariora multor evenimente muzicale de seamă; în incinta ei au răsunat aordurile orchestrei conduse de Richard Wagner, Gustav Mahler, Richard Strauss, Furtwängler, Bruno Walter, și alți compozitori și dirijori iluștri; aici au putut fi ascultați mari cîntăreți de renume mondial, printre care și cunoscutul cîntăreț, da opera romîn Traian Grozăvescu. Acest lăceș al artei, îndrăgît de iubitorii de muzică din lumea întreagă, a prezentat multe opere, chiar atunci cînd aveau de înfrînat opoziția spiritelor retrograde. Cum a fost, de pildă, cu „Fidelio” de Beethoven, opera cu care și-a deschis din nou porțile, simbătă seara.

Ultimele zile ale războiului au însemnat și ultimele zile ale vechii clădiri a Operei de Stat din Viena. În urma unui bombardament, o bună parte a construcției a ars. Dar activitatea colectivului artistic a fost deîndată reluată, cu sprijinul autorităților sovietice de ocupație.

Apoi a început reconstrucția.

Noua clădire a Operei — o minerie a poporului austriac — are forma unui T cu baza pe artera Ring-Opern-Strasse. Aici e și intrarea principală. De o parte și de alta a fațadei principale se află două mari finții artezene. Fleacăre finții este formată dintr-o corolă de piatră, din centrul căreia

se ridică trel statul cu gesturi semnificative bucuria, contemplația și durerea.

Ornamentația Operei este realizată în general, pe teme mitologice. Cortina, mai bine zis una din cortine, reprezintă pe Orfeu ieșind cu Euridice din Infern. La parter, una din săli este imboldită cu o frescă ce reprezintă scene din operele lui Mozart: „Nunta lui Figaro”, „Don Juan”, „Flautul fermecat”. Sela de spectacol este dominată de trei culori: roșul, albul și auriul. Fotoliile sînt roșii peșali sînt albi și ornamentați auriu. Sela are trei rânduri de loji, un rang de balcon și galerie. Scena este aproape tot atît de mare cît și parterul.

Simbătă, cînd a avut loc actul de stat al inaugurării, pe scenă se afla întregul personal artistic, tehnic și administrativ al Operei. O cheie grea, aurită, a fost predată simbolic directorului Operei, dr. Karl Böhm, de reprezentanții guvernului.

La redeschiderea festivă a Operei vieneze au participat personalități de renume mondial din numeroase țări: compozitorul sovietic D. Șostakovič și directorul Teatrului Mare de Operă din Moscova, Mihail Glinkin, A. Toscanini, Bruno Walter, L. Stocovski, cîntăreala Lotte Lehmann, directorul operei „Covent Garden” din Londra și alții.

Premiera a fost retransmisă de radiodifuziunile din 14 țări europene. Ea a fost, de asemenea, televizată în Austria, Franța, Elveția, Belgia, Olanda și Anglia.

RADU VASILIU

Tratativele dintre secretarul de stat Dulles și președintele Tito

BELGRAD 7 (Agerpres). — După cum transmite agenția Tanjug, pe insula Brioni au avut loc la 6 noiembrie tratative între președintele R.P.F. Iugoslavia, Tito, și secretarul de stat al S.U.A., Dulles.

În comunicatul dat publicității în seara zilei de 6 noiembrie cu privire la încheierea acestor tratative, se subliniază că s-a realizat un acord într-o serie de probleme, și mai ales în problema posibilității și necesității de a se continua eforturile în scopul îmbunătățirii relațiilor internaționale și largirii colaborării prietenești dintre cele două țări.

În comunicat se arată în continuare că tratativele au confirmat din nou utilitatea contactelor personale pentru clarificarea părerilor reciproce și pentru sprijinirea cauzei păcii și colaborării internaționale în spiritul Cartei O.N.U. Comunicatul amintește de asemenea, că a avut loc un schimb de păreri asupra situației internaționale și în probleme care interesează cele două țări și că, la conferința sa de presă, secretarul de stat Dulles a tratat problemele discutate.

BELGRAD 7 (Agerpres). — După cum amintim din Brioni corespondenții agenției Tanjug, la 6 noiembrie, după tratativele cu președintele Tito, secretarul de stat Dulles a declarat la o conferință de presă că în timpul tratativelor au fost examinate cele mai importante probleme internaționale curente. Printre altele, principala temă a tratativelor au fost informațiile pe care dl. Dulles le-a prezentat pre-

ședintelui Tito în legătură cu desfășurarea conferinței de la Geneva și în special în problemele securității europene și germanice.

Dulles a adăugat că a dorit să cunoască părerea președintelui Tito asupra posibilității de rezolvare a acestor probleme.

S-a discutat de asemenea situația în Orientul Apropiat, înfînd seama mai ales de faptul că președintele Tito, pregătindu-se să facă o călătorie în Egipt, va putea cu acest prilej să comunice premierului egiptean Nasser părerea lor comună.

Dulles a declarat în continuare că s-a discutat de asemenea situația în țările Europei răsăritene și problema independenței acestor țări, adăugînd că s-a ajuns la un punct de vedere comun că aceste țări au dreptul la independență fără nici un fel de amestec din afară, precum și dreptul de a-și rezolve ele însele problemele care le privesc.

Semnarea Planului de muncă pe anul 1956, pentru aplicarea Acordului de colaborare culturală dintre Republica Populară Română și Republica Cehoslovacă

Între 2 și 5 noiembrie a.c., au avut loc la București, lucrările Comisiei mixte romino-cehoslovace, în vederea elaborării Planului de muncă pe anul 1956, pentru aplicarea Acordului dintre Republica Populară Română și Republica Cehoslovacă.

Planul de muncă a fost semnat din partea română de dr. Iosif Bogdan, vicepreședinte al Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, președinte subcomisiei române, iar din partea cehoslovacă, de Bedrich Horac, locțiitor al ministrului Culturii al Republicii Cehoslovace, președintele subcomisiei cehoslovace.

Știri sportive

La bazinul acoperit Floreasca a luat sfîrșit duminică întîlnirea internațională de natație dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și R. Cehoslovace.

Scorul general al întîlnirii de înot este de 188—161 în favoarea echipei R. Cehoslovace.

Jocurile de polo pe apă disputate duminică au fost cîștigate de echipele R.P.R. la seniori cu 7—3 iar la juniori cu 8—2.

Prima ediție a campionatelor internaționale de atletism ale R.P. Bulgaria a luat sfîrșit duminică 6 noiembrie. Echipa de ștafetă 4 x 400 m a R.P.R. a ocupat locul întîi cu timpul de 3'10". În campionatele de la Sofia atletii romîni au cîștit trei titluri în probele masculină și un titlu la femini prin Iolanda Balas.

Jocurile de fotbal disputate duminică în cadrul campionatului categoriei A ale fotbalului au avut următoarele rezultate: Dinamo — București — C.C.A. 2—1; Progresul București — Locomotiva Tim. Mureș 2—0; Avîntul Reghin — Știința Cluj 0—2; Flacăra Ploiești — Știința Timișoara 4—0; Flamura Rosie Arad — Minerul Petrosani 2—2; Locomotiva Timișoara — Petrosani 2—0. Stalin 1—1.

În seara zilei de 6 noiembrie s-au încheiat la Belgrad campionatele internaționale de tenis de masă ale R.P.F. Iugoslavia. Reprezentativa noastră Angelica Rozeanu a ieșit învingătoare în proba de simplu învingînd în finală pe Eva Kocian (R. P. Ungară) cu 3—1. În finala probei masculine reprezentantul nostru M. Gantner a fost învins de maghiarul Szepesi cu 3—2.

Duminică dimineața s-a desfășurat ultima etapă a cursei cicliste „Cupa 7 Noiembrie”. Victoria a revenit lui I. Constantinescu (C.C.A.) care a parcurs 150 km. în 4h 25'47". După cele șase etape victoria a revenit ciclistului I. Vasile (C.C.A.) la individual iar pe echipe în frunte a sa situat C.C.A. urmată de Dinamo.

FLORICA ȘELMARU
Geneva, 7 Noiembrie

Cuvîntarea tovarășului Gh. Apostol

Tovarăși și tovarășe,

Popoarele țărilor lagărului socialist, proletariatul din toate țările capitale și coloniale. Întreaga omenire progresistă sărbătorește astăzi cea de-a 38-a aniversare a celui mai mare eveniment din istoria omenirii — Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

În numele și din însărcinarea C.C. al P.M.R. și a guvernului R.P.R. vă transmit un călduros salut și vă felicit cu prilejul acestei mărețe zile.

Cu 38 de ani în urmă clasa muncitoare din Rusia, în strînsă alianță cu țărănimea muncitoare și sub conducerea glorioasă a partidului comunist creat de marele Lenin, a dobîrșit puterea capitaliștilor și moșierilor și a instaurat pe a șasea parte a globului pămîntesc puterea muncitorilor și țăranilor. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a însemnat o cotitură radicală în istoria omenirii, cotitura de la lumea veche capitalistă la lumea nouă socialistă.

Poporul sovietic, după ce, prin eforturi nemaîntîlnite, a lichidat urmările dezastruoase ale războiului iustitist puslitor, obține victorii de însemnată istorică în construirea comunismului. Cel de-al cincilea plan cincinal a fost îndeplinit în ceea ce privește volumul global al producției industriale la 1 mai 1955, adică în 4 ani și 4 luni.

Mărețele succese obținute de poporul

sovietic în toate domeniile construcției comuniste umplu de mîndrie și de bucurie inimile tuturor celor ce muncesc din lumea întreagă, ele dovedesc superioritatea categorică a economiei socialiste față de economia capitalistă.

Tovarăși și tovarășe,

Pe calea deschisă de Marele Octombrie pășesc astăzi alături de Uniunea Sovietică, China populară și celelalte țări de democrație populară. Prietenie de nezdurcătoare și colaborare frățească unesc toate țările puternicului lagăr al socialismului.

În scumpă noastră patrie, poporul român și minoritățile naționale, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, au obținut succese importante în lupta pentru construirea socialismului.

Partidul cheamă muncitorii, inginerii și tehnicienii să intensifice lupta pentru creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, să folosească cu grijă și cit mai deplin utilitățile și suprafețele de producție existente, să îmbunătățească calitatea produselor.

Partidul și guvernul cheamă țăranii muncitori cu gospodăriile individuale, membrii gospodăriilor colective și al întovărășirilor agricole, lucrătorii din G.A.S. și S.M.T. să lupte neobosit pentru creșterea producției agricole, să-și îndeplinească la timp și integral îndatoririle către stat.

O sarcină de mare însemnată a

partidului nostru este munca susținută pentru transformarea socialistă a agriculturii. Organizațiile de partid, organele de stat și organizațiile de masă sînt chemate să intensifice munca politică și organizatorică în rîndurile țăranimii muncitoare pentru ca să se formeze noi întovărășiri și gospodării colective, cale sigură spre o viață îmbelsugată și fericită a țăranimii muncitoare.

Partidul nostru consideră că o datorie sîntă întărirea mai departe a alianței dintre clasa muncitoare și țăranimea muncitoare, alianță care constituie temelia de granit a regimului democrat-popular, chează la construirea victorioasă a socialismului.

Partidul și guvernul cheamă oamenii de știință, ai culturii și artei să lupte pentru dezvoltarea și perfecționarea tehnicii și a tehnologiilor, pentru introducerea în procesul de producție a realizărilor științifice, pentru un înalt nivel ideologic al literaturii și artei, pentru răspîndirea largă a culturii în mase.

Sarcinile mari care stau în fața poporului român și a minorităților naționale cer întărirea continuă a statului democrat-popular, instrumentul principal al construirii socialismului. Partidul și guvernul cheamă lucrătorii din ministere și instituții să îmbunătățească activitatea aparatului nostru de stat, să strepească birocrațismul, să lupte pentru întărirea disciplinei de stat și respectarea strictă a legalității populare.

Să muncim și mai departe pentru consolidarea colaborării frățești între poporul român și minoritățile naționale, luptînd cu hotărîre împotriva oricăror manifestări de naționalism și sovînism, pentru educarea oamenilor muncii în spiritul ideologiei frăției între popoare și al dragostei nemărginite față de scumpă noastră patrie, Republica Populară Română!

Deși aș vrea să vă prezint o vastă operă de progres economic, cultural și social, poporul nostru este profund atașat cauzei păcii și își dă întreaga sa contribuție la dezvoltarea relațiilor dintre state, la asigurarea unei păci durabile. Poporul român urmărește cu deosebit interes desfășurarea lucrărilor conferinței de la Geneva de la care așteaptă să facă noi pași pe calea înfrînturii unei păci trinitice și colaborării între toate statele.

La cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, poporul nostru își manifestă cu putere sentimentele sale de dragoste și recunoștință față de marele popor sovietic, care, sub conducerea glorioasă a lui sîu partid comunist, a deschis înfrînturii omenii calea spre o viață liberă, pașnică și fericită. Întregul nostru popor salută călduros popoarele marii Uniunii Sovietice, dorindu-le din toată inima noi succese în marea operă de construire a comunismului în U.R.S.S. și a apărării păcii în lumea întreagă.

Intărirea continuă a prieteniei frățești și a colaborării reciproce între țările noastre, între toate țările lagărului democrat-popular, contribuie la înaintarea noastră pe drumul construirii unei vieți noi, fericite și libere. Prietenia aceasta se cimentează sub steagul internaționalismului proletar, steagul luptei pentru pace, progres și fericirea tuturor oamenilor.

— venind în împlinirea dorinței afirmate de puterile occidentale, de a se lua măsuri în vederea reunificării Germaniei, delegația sovietică înaintăzarea propunerii de a se crea „Consiliul pe întreaga Germanie”, alcătuit din membri ai celor două parlamente germane; în același timp delegația sovietică propune invitarea reprezentanților celor două state germane să participe la discutarea de către comitetul de acestor probleme;

— delegațiile occidentale resping ideea participării reprezentanților poporului german la conferință; ele înaintăzarea o propunere privitoare la linerea de „alegeri libere” în întreaga Germania.

După cum se vede, cea de a doua propunere a U.R.S.S. cu privire la încheierea unui tratat pentru securitatea colectivă în Europa a rămas pînă acum fără răspuns. Dar nici anticipările pesimisteilor de profesie — care prevedeau respingerea „de plan” a tuturor propunerilor sovietice — n-au căpătat pînă acum confirmarea prin fapt.

Și este limpede că pașii făcuți de către delegația sovietică în sensul propunerilor occidentale ușurează considerabil o înțelegere.

Că opinia publică dorește o asemenea înțelegere, aceasta se vede în atenția cu care ea urmărește lucrările conferinței și care determină unele luări de atitudine în presă și altminteri. Astfel în „New York Herald Tribune” a apărut recent un articol al lui Walter Lippmann, intitulat „Apurînd imobilit”, despre politica celor patru puteri în raport cu conferința de la Geneva.

„În aceste împrejurări (adică după conferința de la Geneva a șefilor de guvern — N.N.) Uniunea Sovietică a arătat, începînd de astăzi, o mai mare capacitate de manevră, pentru a lichida pasivul și pentru noi inițiative. Cele patru guverne occidentale — de la Bonn, Paris, Londra și Washington — pe de altă parte au rămas

prin telefon de la trimisul nostru special

inghețate și imobile în poziția lor anterioară la Geneva, Moscova acționează, în timp ce guvernele occidentale reacționează și o reacționează în principal nu prin acțiuni proprii, ci vîlcîndu-se.”

Trăgînd concluzii privitoare la politica externă a Statelor Unite, comentatorul sune: „Aici (adică în S.U.A. — N.N.) președintele domnește, dar nu guvernează și în afară de aceasta noi sîntem în fața alegerilor. Dl. Dulles se bucură de încrederea președintelui. El însă nu poate avea autoritatea președintelui, care este un atribut ce nu poate fi transferat. El nu poate, prin urmare, să înțieze o nouă politică cu certitudine că va avea sprijinul țărilor. Lucrul cel mai sigur — și s-ar putea adăuga, inevitabil este de a merge înainte și de a continua să spună ceea ce a spus președintele înainte de a se îmbolnăvi.”

„Astfel — continuă Lippmann — cel mai puternic membru din coaliția apuseană — (adică S.U.A. — N.N.) este imobilizat într-o mare măsură. Tabloul nu este frumos și nu mai un fals reporter l-ar putea înfrumuseța. Politica reală a occidentalilor, pentru momentul de față este de a se continua să se lăcească inițiativa sovietică și de a se clăditi timp pentru a evita să se fie forțată mîna pînă ce guvernele se vor simți îarși destul de puternice să poată pune gîndul în mod elastic și a acționa ferm.”

Apropiatele alegeri din S.U.A. sînt pomenite de altfel și în alte comentarii sau corespondențe, ca un factor de natură să influențeze în mod favorabil desfășurarea acțiunilor convorbiri de la Geneva.

„În aceste împrejurări (adică după conferința de la Geneva a șefilor de guvern — N.N.) Uniunea Sovietică a arătat, începînd de astăzi, o mai mare capacitate de manevră, pentru a lichida pasivul și pentru noi inițiative. Cele patru guverne occidentale — de la Bonn, Paris, Londra și Washington — pe de altă parte au rămas

Cuvîntarea tovarășului A. A. Epișev

Dragi tovarăș și prieteni,

În ziua celei de-a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, permițîmi să vă transmit dumneavoastră, și prin dumneavoastră, tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Română un salut frățesc, cordial și cele mai bune urări în opera nobilă de construire a societății socialiste în țara noastră.

Revoluția din Octombrie a ridicat standardul păcii și a arătat popoarelor calea ieșirii din război. Primul decret al Puterii Sovietice a fost decretul asupra păcii. De atunci lupta pentru pace a devenit esența întregii politici externe a statului nostru socialist.

În zilele noastre, lupta consecventă și neabătută pentru pace o desfășoară întregul lagăr de 900 de milioane, al țărilor democrației și socialismului, cu sprijinul activ al unor cercuri din ce în ce mai largi din toate țările lumii. Lupta consecventă și dîră a forțelor păcii în frunte cu marile popoare ale Uniunii Sovietice și R. P. Chineze a dus în ultima vreme la anumite rezultate pozitive.

Conferința de la Geneva a șefilor de guvern a celor patru puteri a contribuit la întărirea încrederii în relațiile dintre state, la slăbirea încordării în situația internațională, la întărirea ideii coexistenței pașnice a statelor cu diferitele orînduri economice-sociale.

Măsurile concrete ale Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară cunoscute întregii lumi care au urmat conferinței de la Geneva, constituie un exemplu elocvent al dezvoltării rodni-

ce a „spiritului Genevei”, spiritul colaborării între state în interesul păcii.

Totuși, trebuie spus că tendința spre desinderea mai departe a încordării internaționale nu a devenit, din păcate, pînă astăzi, generală. Declarațiile făcute ale unei serii de personalități din anumite țări demonstrează că, anumite cercuri ale acestor state n-au renunțat încă la iluzii dăunătoare și continuă să considere că este cu putință atîngerea scopurilor pe care, și le-au propus cu ajutorul politicii „de poziții de forță”, deși toată lumea știe de mult că această politică a suferit un eșec.

Popoarele lumii întregi cer ca la conferința ministrilor de Externe ai celor patru puteri care are loc acum la Geneva toți participanții să manifeste hotărîre necesară de a găsi soluții reciproce acceptabile, care să corespundă intereselor slăbirii încordării internaționale, întăririi cauzei păcii și securității popoarelor.

Propunerile concrete ale delegației sovietice la această conferință confirmă încăodată politica de pace pe care o promovează U.R.S.S. și au drept scop asigurarea securității generale în Europa, reglementarea problemei germane și dezvoltarea contactelor dintre Est și Vest în interesul popoarelor din toate țările.

Urmînd calea deschisă de Marele Octombrie, în cei 11 ani care s-au scurs de la eliberarea sa, poporul român a dobîndit mari succese în dezvoltarea industriei și agriculturii, în construcția culturală, în opera de ridicare a unei stări materiale și în întărirea statului democrat-popular, liber și independent.

Sub conducerea încercărilor lor avan-

primim mereu din partea marii Uniunii Sovietice.

Marile noastre drepturi și libertăți cucerite în focul luptei revoluționare ne sînt scumpe ca lumina ochilor. Noi, muncitorii, nu vom îngădui nimănui să pună, măcar în discuție, problema reînnoțirii regimului burghez-moșieresc, urit de oamenii muncii. Poporul nostru, împreună cu celelalte popoare a lagărului socialist, va și să dea răspunsul cuvenit oricăror încercări de a i se impune o altă soartă decît cea pe care și-a ales-o.

Noi, muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii uzinelor „Mao Tze-dun” ne angajăm să adăugăm noi succese la cele obținute în împlinirea celei de-a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Muncim mai bine, desfășurînd tot mai larg steagul întrecerii socialiste, să întîmpinăm cu cinste cel de al doilea Congres al partidului nostru izbîvit! Noi ne angajăm ca la 23 decembrie 1955 să lucrăm în contul zilei de 10 aprilie 1956, primul an al celui de al doilea cincinal al Republicii noastre, să realizăm 60 autobuze și să dam scumpei noastre patrii acumulari peste plan în valoare de 1.214.000 lei.